

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAAFAASI

Aylık İslami Eğitim Dergisi Sayı 4 Yıl Nisan 2022

Bu Ümmete Bahşedilmiş Bir Ay

1443

RAMAZAN

Safvan MUHLİS Hoca
Hasbihal

FECR DERGİSİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام عليكم

ESSELAMU ALEYKUM VE RAHMETULAH

Hamd alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed aleyhisselam'ın üzerine ve yine salat ve selam O'nun yolunu takip eden Mümin, Müvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

Dördüncü sayımızın Rahmet ayına tavaffuk etmesi biz Müslümanların gönlüne sevinç heyecan veren Alemlerin Rabbine hamdolsun 11 ayın gözdesi, nuru, kalbi,huzuru,mutluluğu ve fırsatı olan. Af kapılarını sonuna kadar açan geçesinde gündüzünde rahmet yağan, kalpleri birbirine ısıdıran, bin aydan daha makbul olan, Ramazan ayını karşılamaktayız.

Her müslümanın arzusunda, bu aydan faydalanmak ve temizlenmek vardır. Malumunuzdur ki insanoğlu gerek madden gerekse manen elde etmek istediğinin bir bedeli yahut bir şartı vardır. Ramazan ayının bereketinden faydalanmak içinse ona hazırlanmak onu karşılamak gerekir. Bu ayda, Dünyalık meselelerimizin telaşlarından kurtulup hayatımızı tamamiyle Ramazana yöneltme azmi içine girmemiz lazımdır. Bu da nasıl olmalıdır nereden başlamalıyım düşüncesine bu ayki başyazımızda ve diğer makalelerimizde yer vermekteyiz.

editör

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Merkez Mescid / Dergi Binası
Ali baba mah. 5041 sok. gözde apt altı no8

Karaköprü/ŞANLIURFA

İletişim : 0531 104 15 96

fecrmescidi@gmail.com

Fecr Dergisi Temsilciligi

Yusuf paşa mah. 11 nisan fuar cad.no 22/a

Haliliye/ŞANLIURFA

İletişim: 0545 492 60 60 - 0552 727 97 56

fecrdergisi/facebook.....

fecrmescidi/instagram.....

fecrmescidi/youtube.....

TESARIM VE DİZAYN FECR MEDYA EKİBİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

İÇİNDEKİLER

Bu ümmete bahşedilmiş bir ay RAMAZAN	Safvan MUHLİS Hoca
Kaybettiğimiz değerler	Selman SAMATYALI
Fıtır sadakası	Halid EYMEN
Bin aydan hayırlı olan gece "kadir gecesi"	Zeyd ENFAL
Ramazanı şerif ve müslüman	Abdulkerim SİDDİK
Hız.ebu bekir'in siddik lakabini alması	ALİ MARUF
EL-LATİF	Selman SAMATYALI
Kur'an-ı kerim'in mucizesi	Muaz ALİMOĞLU
İki öğüt	fecr MEDYA
Hikmetli yaratıklar (Develer)	fecr MEDYA

Yazarlar dergi içinde seçmiş oldukları konularda, kaynak göstererek alıntı yapabilirler.

Bu ümmete bahşedilmiş bir ay

RAMAZAN

Safvan MUHLİS Hoca

iletişim

safvanmuhlishoca@fecdergisi.com

Hamd, alemlerin Rabbi, hidayetin yegane sahibi ve kullarına lütuf ve ihsanda cömert olan Allah (suphanehutealayadır). Salatu selam Nebilerin Efendisi, ümmetine çok düşkün olan Muhammed(aleyhisselatuvesselemdir).

Ramazân-ı şerîf, ömür takvimi içerisinde müs-tesnâ bir lütuf ve rahmet ayı... Cenâb-ı Hakk'ın Ümmet-i Muhammed'e bahşettiği, mânevî kıymetlerle dolu, ilâhî bir hazine... Nitekim bir hadîs-i şerîfte buyrulur ki;

“Eğer kullar, Ramazan'ın faziletlerini bilselerdi, bütün senenin ramazan olmasını temennî ederlerdi...”

(1)

Nasıl ki 24 saatlik bir gün içinde seher vaktinin, 7 günlük bir hafta içinde mübârek cuma gününün ayrı bir husûsiyeti varsa, senenin ayları içinde de Ramazân-ı şerîf'in öyle müstesnâ bir kıymeti bulunmaktadır.

Ramazân-ı şerîf, ihtivâ ettiği müstesnâ fırsatlar sebebiyle, uhrevî kazançlara her zamankinden daha fazla gayret edilecek bir rahmet iklimidir.

Rabbimiz, Muhammed (aleyhisselatuvesseleam)ın ümmetine bahşettiği bu mübarek ay ile bizleri vahyin terbiyesi ve Kur'an'ın öğretisi ile talim ve terbiye ediyor. Nitekim ayeti kerimede şöyle buyrulur;

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ

“Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'ân'ın indirildiği aydır...”

(2)

Öncelikli olarak mübarek bir ayda inen Mübin (açık) olan kitabımız, Kur'an'ın ehemmiyetinden bahsedelim. Yukarıdaki ayet ile açıkça ifade edilmiştir ki Kitab-ı Mübin bu şerefli ayda inzal oldu. İnsanlığa kurtuluş olan kitabımız, peki bizlerin hayatında ne kadar söz sahibi, onunla ne kadar hemhal oluyoruz, Müslümanların anayasası olan bu kitabın ayetleri bizlerin hayatında neleri değiştiriyor? Gibi çoğaltılması mümkün yüzlerce soru nefsimize sorabiliriz. Özellikle bu ayda yapılan mukabelelerde okuduğumuz ayetlerin muhtevası acaba nedir? Böyle bir soru aklımıza geliyormu? Acaba sadece yüzünden okuyup onunla hüzünlenmek içinmi yada belirli gün ve gecelerde açılıp okunması içinmi indi bu kitap?

1 - (Heysemî, c. III, sf. 141)

2 - (Bakara, 185)

Hiç şüphesiz kitabı, muhkem ayetleri ile amel edelim ve hayatımızı O'nun yani Allah Teala'nın koyduğu hükümlere göre düzeltelim diye! Bakın bu konuda ki sözlere ve rivayetlere bir göz atalım;

Fudayl bin İyaz (rahmetullâhi aleyh) buyurur ki; "Kur'ân-ı Kerîm, amel edilsin diye indirildi; fakat insanlar onun sadece okunmasını amel edindiler." Bir başka rivayette şöyle buyrulur; Abdullah ibn-i abbâs (radiyallâhuanh) şöyle anlatır:

"...Cebrâil(aleyhisselâm), Ramazan'ın her gecesinde Peygamber (aleyhisselatuvesse-lam) Efendimiz ile buluşur, (mukâbeleten/ karşılıklı) Kur'ân okurlardı..." (3) Bizler de Kur'ân-ı Kerîm'in dünya semâsına indirildiği Ramazân-ı Şerîf'te onunla her zamankinden daha fazla hemhâl olmalıyız. Kulluk hayatımızı Kur'ân ölçüleriyle bir daha gözden geçirmeli, onun yalnızca "mukâbele"siyle yetinmeyip "muâmele"siyle de meşgul olmalıyız.

Bu sözleri bir tefekkür edelim, düşünelim ve bir de şu ayeti bir ele alalım; "Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz."

Bir ayet ki, bizim ahiret yurdunda feraha kavuşabilmemizin tek yolunu ifade ediyor! Ama biz o ayeti defalarca okumuşuz, hatta namaz kılanlar için hergün onlarca kez ifade etmekteyiz. Peki, bu ayet ne demek istiyor?

Bizlerin dünya hayatında gerek işimizde gerek ibadetlerimizde gerekse sosyal hayatımızda sözünü tasdik edeceğimiz, hükümlerine baş vuracağımız bir tek merci var o da Allahazzevecelle'dir. Başımıza gelen her türlü sıkıntı ve darlıkta da yardımını isteyeceğimiz yerde Rabbimiz olmalıdır. Çünkü bizler onun kullarıyız, ona muhtacız, ihtiyaçlarımızı sadece O görebilir. İşte bu kulluk şuurudur. Kulluğun şuuruna varan bir kimse de tek yardımcının ve kendisine ibadet edilmesine layık olanın Allah Teala olduğunun farkına varır. Helallerimizde ve haramlarımızda sınır koyanın Allah Teala olduğu açıkça anlaşılır. Eğer bunlar yani kulluk gereği gibi anlaşılmaz ise Rabbimizin amelleri kabul ettiği yegane kayıt olan "Tevhid" ise gerçekleşmez ve Allah muhafaza bütün ameller, çekilen sıkıntılar heba olur gider. Evet, bu ayet kısa bir örnektir. Ama bu kısa örneklik bile bize Rabbimizi tanımayı ve Kur'ân'ı hayatımızın neresine koymamız gerektiğini apaçık bir şekilde öğretmeye kafidir.

Evet, bu ayıfehm edebilen Mü'minler için, gerçekten ayrıcalık ayıdır. Kaldı ki sadece bu aya kulluğu hasretmek en büyük hüsrandır. Dolayısıyla Ramazân-ı Şerîf'te kulluk vazifelerimize ihtimam gösterip sonraki aylarda rehâvete kapılmak, Mü'mine yakışmaz.

Nitekim Rabbimiz böyle bir yanlışa sürüklenmekten ikaz sadedinde buyurur ki;

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَصَّوْنَ عَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا

"...ipliğini kuvvetlice büktükten sonra çözen kadın gibi olmayın!..." (4)

Rivâyete göre, bu kadının adı RaytabintiSa'd idi. Akli melekeleri yerinde olmayan bu kadın, gün boyu ip бүker, sonra da onu bozardı. Dolayısıyla bütün gününü boşa harcamış olurdu. Onun bu hâli, kulluk vazifelerini belli bir zaman ifâ edip sonrasında o güzel hasletleri kaybetmekten sakınmak husûsunda, Kur'anî bir misâl oldu.

Demek ki akli başında her Mü'min, kulluk hayatında böyle bir vaziyete düşmekten sakınmalıdır. Çünkü örmek zordur, çözmek kolaydır; İnşâ etmek zordur, yıkmak kolaydır. İnşâsı seneler süren bir âbideyi, bir dozer, bir günde yerle bir ediverir.

Dolayısıyla Ramazân-ı Şerîf'te edindiğimiz kulluk disiplinini, kazandığımız kalbî hassâsiyetlerimuhâfaza ederek bir dahaki Ramazân'a aynı gönül feyziyle ulaşmamız ve böylece bütün bir ömrü, âdetâ bir Ramazan ikliminde geçirmemiz îcâb eder.

Yani Ramazân-ı Şerîf, dünyevî alâkaları asgarîye indirip Hakk'a yakınlık ve dostluğa yoğunlaşma mevsimidir. Kulu, Rabbinden uzaklaştıran her şeyden el çekerek, Allah (azzevecellenin) rızasını elde etmeve fırsatlarından bolca istifâde etme zamanıdır.

Ramazân-ı şerîf, nefis muhâsesinin de en feyizli mevsimidir. Bütün bir yıl boyunca mânen kaybettiklerimizi telâfi etmek, hatâ ve kusurlarımızı düzeltmek, ömrümüzün kalan kısmını geçen kısmından daha hayırlı hâle getirmek adına güzel başlangıçlar yapmak için Ramazân-ı Şerîf-i büyük bir fırsat bil-meliyiz.

Birde bu ayda öyle bir gece var ki, gerçekten Allah Teala'nınmuazzam lütuflarından.Kadir gecesini! Ramazan ayı ve Kadir Gecesi'nin üstünlüğü, Kur'an'ın kendisinde nâzil olmaya başlamasındandır. Zira Kur'an-ı Kerîm azizdir, indiği her yere izzet bahşeder.

Ramazân-ı Şerîf'in en müstesnâ gecesini, fazilet bakımından bin aydan daha üstün olan "Kadir Gecesi"dir. Bu mübârek gece, Cenâb-ı Hakk'ın habîb'ine ve o'nun vesilesiyle Ümmet-i Muhammed'e duyduğu muhabbetin büyüklüğüne bir işarettir. Zira diğer peygamberlere ve onların ümmetlerine böyle bir gecenin lütfedilmiş olduğuna dâir, herhangi bir kayda rastlamıyoruz.

3 - (Buhârî, bed'ü'l-vahy 5, 6, savm 7)

4 - (Nahl, 92)

Biz de bu müstesnâlütfu sebebiyle Cenâb-ı Hakk'a şükürümüzü arttırmalı, o mübârek geceyi ibadet ve tâat ile ihyâ etmeliyiz. Ayrıca, ümmeti olmakla şereflendiğimiz Rasûlullahsallâllâhu aleyhi ve sellemfendimiz'e minnettarlığımızı da artırmalıyız. "Kişi sevdiğiyle beraberdir." Hadis-i şerîfinin muhtevasına girebilmek için; Efendimiz'le hâl beraberliği, fiil beraberliği, his ve fikir beraberliği içinde olmaya gayret etmeliyiz.

Bir de bu mübarek ay'a ulaşip da kendisini affettiremeyenler için açık bir tehdit vardır. Efendimiz(sallallahualeyhivesellem) bir hadisinde buyurular ki;

"Ramazan girip çıktığı hâlde günahları affedilmeyenin burnu sürtülsün." (5)

Hadisin ahkamına dikkat ettiğimizde, sanki bize şunu ifade ediyor: Öyle bir rahmet ayına giriyorsunuz ki affedilmemek için ancak çaba harcarsınız. Yani bir Müslüman olarak Rabbinizi Tevhid edip salihamelere sarıldığınız müddetçe Allah Teala sizleri temizleyecektir (Allahualem).

Evet, muhterem kardeşim! Belki şimdi günahlar içerisine boğuluyorsun, umutlarını yitirecek noktaya gelmişsin, kalbin paramparça, şeytan seni aldatıp hayatına son vermen için mücadele ediyor olabilir ama şunu bilki anne ve babamızdan daha merhametli bir Rabbimiz var ve bizleri bekliyor. Öyleyse bu ayı fırsat bil! Ve nefsini Rabbine ada. Muhakkak ki O, çok ğafur ve rahimdir. Günahları ondan başka bağışlayacak kimdir?

Yazımızı

Hz. Ali'nin şu mana dolu sözleri ile bitirelim:

"Bilsek ki kimin Ramazanı kabul edilmiş ona tebrike gitsek, bilsek ki kiminde Ramazanı kabul edilmemiş ona taziyeye gitsek" Rabbim ihlaslı ve makbul ameller ile Ramazanımızı kabul edilenlerden ve temizlenenlerden eylesin.

Allahümme amin.

5 - (Tirmizi)

Aise (Allah Ondan razı olsun) söyle demistir:
"Ey Allah'ın Rasulü, Kadir gecesinin hangi gece oldugunu bilecek olursam o gece ne diyeyim?" diye sordum.

"Allahım sen çok affedicisin, affetmeyi seversin, beni de affet" diye dua et buyurdular.

(Tirmizi, Deavat, 84)

Kaybettiğimiz Değerler

Selman SAMATYALI
iletişim
selmansamatyali@fecrdergisi.com

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolunu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

“Andolsun ki, insanı en güzel surette yarattık.” (1)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

“Andolsun ki, insanoğlunu onurlu/değerli/izzetli kıldık. Onları karada ve denizde (taşıdık, onları temiz şeylerden rızıklandırdık. Ve onları, yarattığımız birçok varlıktan (belirgin şekilde) üstün kıldık.” (2)

İbn Kesir derki; Allah Teâlâ, Âdemoğluna değer verdiğini, ikram edip şerefleştirdiğini, onu en güzel şekilde ve mükemmellikte yarattığını haber veriyor. Nitekim bir başka âyet-i kerîme’de ayakları üzeri dikilip yürüyen ve eliyle alıp yiyen bir yaratılışla yarattık. İnsandan başka diğer hayvanlar dört ayağı üzere yürüyüp, ağızıyla yemek durumundayken; Biz onu eliyle yiyip ayağı üzeri yürüyen bir canlı kıldık. Ona kulak, göz ve gönül verdik. Bütün bunlar sayesinde görür, anlar ve yararlanarak eşya arasında ayırım yapar. Eşyanın iyi-sini ve güzelini bilir, dinî ve dünyevî işlerinde neyin kendisinin zara-rına olduğunu anlar. İnsanın hayatı boyunca çalışıp kazanamayacağı en büyük nimetlerden, biride iyiyle kötüyü ayırt eden, doğru ile en doğru olanı fahmetme mekanizmasını çalıştıran akıl nimetidir. Diğer varlıklardan da bizi üstün tutan bu nimet maalesef ki insanın değerini bilmediği eşsiz bir hazinedir. İnsanlık, alemlerin Rabbi tarafından ruh üfürülmeden önce bir çamur yağınıyken meleklerin dikkatini çekerek;

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

1 - (Tin 4)

2 - (İsrâ 70)

“Hani Rabbin meleklere: “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım.” demişti. Dediler ki: “Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökcek birini mi (halife) kılacaksın? Oysa bizler seni tüm eksiklerden tenzih ederek sana hamd etmekte ve seni takdis etmekteyiz.” (Allah) dedi ki: “Şüphesiz ki ben, sizin bilmediklerinizi biliyorum.” (3)

Melekler, insanoğlunun kötü davranışlarda bulunacağını söyledikleri halde; ALLAH cc insana değer vererek meleklere cevabı nokta ile sonuçlandırdı. ALLAH'ın insanoğluna verdiği özellikleri insan oturup düşünmeye kalksa işin içinden çıkamaz. Gönül, el, ayak, göz, gibi organlardan bahsetmiyoruz bile. İnsanın rahat yaşam sürebilmesi adına denizleri yaratan ve onun üzerinde yolculuk yapabilmek için suya kaldırma gücü veren,dağları yaratan, gökten karşılıksız yağmuru indiren, yerden nebatatlar veren ve dünyadan milyon kez büyük olan güneş sistemini yaratan Allah'ın insana ne kadar değer verdiğini ortaya koymaktadır.

Muhammed İbn Eyyûbtankıyla... Enes İbn Mâlik'den nakleder ki; Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

“Melekler dediler ki: Rabbimiz; Sen bizi de yarattın âdemoğullarını da. Onları; yemek yer, içecek içer, elbise giyer, kadınlarla evlenir, hayvanlara biner, uyur ve istirahat eder şekilde halkettin. Bize bunlardan hiç birini vermedin. Dünyayı onlar için kıl, âhi-reti de bizim için. Allah Azze ve Celle buyurdu ki: Kendi elimle yara-tıp ruhumdan üfürdüklerimi; ol deyip de oluverenler gibi kılmam, asla.”

İnsanoğlu robotik bir hayat değil kendi eliyle kazandıklarının bedelini ödeyen bir varlıktır. Bu dünya hayatını yaşayabilmek adınada böyledir. Ahiret yurdundaki varacağı yer için de böyledir. Melekler, insana fazla değer verildiğinin farkına vararak ahireti Allah'tan istemeleri demek, Allah'ın insanoğluna verdiği dünya nimetlerinin had safhasında olduğunun kanıtıdır.

“Andolsun ki, insanı en güzel surette yarattık.” Ve bu ayetin ifadesiyle yaratılmışlar arasında, en ender ve en değerli varlık insandır.

Evet, bu kadar rahat yaşam sürmesi için türlü türlü sistemler yaratılan, diğer varlıklardan kendisi üstün kılınan, ona şeref ve izzet bahşedilen insan; Alemle-rin Rabbine neler yaptı gelin birlikte bakalım.

Hz. Adem aleyhisselam'dan olduğumuz zamana gelecek olursak, daha insanlık yeni yeni ortaya çıkmışken Adem aleyhisselam'ın oğlunun Allah'a karşı malın kötülerini ikram etmesi ile insanoğlunun ilk zayıf

notu başlamıştı.

Hz. Nuh aleyhisselam, 950 yıl mücadelesine rağmen kavminin ona icabet etmemesi akabinde ise Allah'ın insanları bir tufan ile cezalandırması yine insanın değer kaybetmesidir. (1.)

VeHz. Lut aleyhisselam'ın mücadelelerine rağmen kavminin ve ehlinin nankörlük etmesi sonucu AL-LAH'ın meleklerio beldeyi yerle yeksan etmesi ile elbette ki insanoğlunun değerlerinden pay kaybetmesi kaçınılmaz olmuştur. Ad kavmi, Semud kavmi ve bu kavim gibi niceleri Allah'ın insana verdiği değere karşılık nankörlük etmişlerdir.

Tevhid dininin timsali olmuş bir peygamber ve AL-LAH'ınhalili olan İbrahim aleyhisselam'ın mücadelesi ise şirk bataklığına düşmüş insanları asıl değerlerine kavuşturmak için mücadele ederken kavminin kendisini ateşe atmayı reva görmesi ile tabikide insanoğlunun değerlerinden bir pay daha düşmesi kaçınılmaz. (2)

Musa aleyhisselam'ın bebekliğinden Peygamberliğine ve ölümüne kadar çekmiş olduğu birtakım musibetler ve eziyetler olmasına rağmen yine de insanlara İslam'ı anlatması ve canı pahasınada olsa Firavuna karşı cesareti sadece halkın çok az bir kısmının kendisine iman etmesine vesile olmuştu. Ve bu O'nun mücadelesine engel teşkil etmemişti. Musa aleyhisselam, insanları denizin içinden geçirerek firavundan kurtardıktan sonra insanlara cennet sofraları indiriliyor yinede insanlar hoşnut olmamışlardı.

Bugün bildiğimiz soğan sarımsak isteyerek kendilerini basitleştirmişlerdi. Ve sonra bir takım putlara, buzağıya taparak Allah'ın kendisine vermiş olduğu değeri ellerinin tersiyle itmiş oldular.

1 - Adema.s ve Nuh a.s arasında insanlık şirke bulaşmamış İbn Abbas diyor ki! Taki Nuh a.s kavminde bulunan bazı salih insanlar vardı bunlar Allah'ı tevhid ediyordu ve insanların ölümü sonucunda halk cehalete kapılarak onların resimlerini çizip onları anarak ibadet ediyorlardı. Sonra o nesil öldükten sonra onların çocukları o salih insanların heykellerini yapıp ve onlara tapmaya başladılar.) (Buhari)

2 - Tevhidmücedalesinin abidesi olan İbrahim a.s'ın vasiyeti“(İbrahim, (İslam'ı) oğullarına vasiyet etti. Yakub da böyle yaptı: “Ey evlatlarım! Allah sizin için (İslam) dinini seçti! Yalnızca Müslimler/şirki terk ederek tevhidle Allah'a yönelen kullar olarak can verin!” (Bakara Suresi 132)

3 - (Bakara 30)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوَّرُ

Hakeza İsa aleyhisselam'ın kavmi de öyle değil miydi? Kavmine getirdiği mucizeler daha bebekken olmasınarağmen kavmi onu öldürmeye kalkışmıştı. Efendimiz aleyhisselatuveselam'ın nübüvvetinden evvelki yaşam şekillerinden birkaç örnek verecek olursak, insanın ne kadar alçaldığına şaşırmamış olacaksınız. Toplum maalesefki, günümüzde şekil değiştirerek tekerrür etmektedir. Nübüvvetten önceki cahiliye devrini anlatmaya kalkarsak buna bize ayrılan yer yetmez. Bu konu hakkında, Alimler ciltlerce kitap yazmışlardır.

Sadece bize Hz. Aişe annemizden gelen nikah ile alakalı bir nakili aktaralım.

“Cahiliye devrinde dört şekilde nikah yapılırdı.” Birinci nikah şekli;bugünkü şekilde yapılan nikah-tır. Velilerin izinleri dahilinde yapılan ahid. İkincisi, bir adamın hanımı hayızdan temizlenince; “Falan kişiye git ve onunla münasebette bulun” derdi. Sonra hanımına yaklaşmaz ve hamile kaldığını öğrenince isterse onunla birlikte olurdu. Bu doğacak çocuğun asil olduğunun inancıydı ve bu nikaha “istibda” nikahı adı verilirdi.

Üçüncüsü, bir nikah şeklide şöyleydi! On kişi bir kadınla birleşir, giderlerdi. Kadın, hamile kalır doğum yaptıktan sonra o on erkeği çağırırdı. Kadın, bu çocuk sizden meydana geldi der. Ve içlerinden bir erkeği seçerek bu senin çocuğundur der. Ve çocuk, o adama ait olurdu.

Dördüncü nikah ise, bir çok insan toplanır bir kadının yanına gelirlerdi. Kadında kendisine gelen hiçbir adamı geri çevirmezdi. Bu çeşit kadınlara da “fahişe” ismi verilirdi. Onlarla ilişki kurmak isteyen için kapılarının üzerine işaret olsun diye bayrak asarlardı; Hamile kalıp doğum yaptıktan sonra bütün erkekler gelir ve kendilerince bir bilirkişi çağırırlar, o kişi çocuk hangi erkeğe benziyorsa onu tespit eder ve ona verilirdi. Artık o çocuk o adamın adıyla çağırılırdı ve bu adamda bundan kaçınmazdı.

“Allah cc, Muhammed aleyhisselam'ı Peygamber olarak gönderdikten sonra bütün cahiliyyenikahlarını kaldırdı. Ancak ve ancak bugünkü İslam nikahı'nı meşru kıldı.” (4)

Bu ve buna benzer birçok insanı “değersizleştirecek” olaylar cahiliye toplumunda cereyan etmiştir. Ve Allah Resulü İslam'ı insanlara getirerek ilk günkü temiz değerleri ortaya koymaya başladı.

“Kim izzet arıyorsa hiç şüphesiz, izzetin tamamı Allah'a aittir. Güzel söz O'na yükselir. (Güzel sözü) salih amel yükseltir. Kötülüklerle tuzak kuranlar için, çetin bir azap vardır. Bunların tuzakları bozulur, yok olur gider.” (Fatır 10)

İslam, Araplarda ve tüm dünyada hakir görülen kadınlara, kölelere ve değersiz gördüğü her bir insana değer vererek onları hem bu dünyada mutlu etti hemde ahiret yurduna hazırladı. Evet, ashap birçok işkence ve eziyet çekmesine rağmen davadan vaz geçmedi. Çünkü biliyordu ki İslam, hak ettiği değeri kendisine veriyor.

Halk, İslam'ın gelmesiyle gerçek kişiliğinin farkına vardı. Ve Hz. Peygamber Efendimiz, Kur'an'ın nuruyla ve sünneti seniyesiyle insanlara bir rehber oldu ve insana hak ettiği değerini yollarını gösterdi. Öyle bir yaşam motifi bıraktı ki! Tarihte asrısadet ünvanını almıştır. O saadetten bu günümüze kadar geçen sürede ise maalesef tarih, İslam olmasına rağmen cahiliye ahlakını tekerrür etmiştir. Yine insan değerini unutarak, kendi istek ve arzularının peşine düşmüştür. Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur desturunu bırakarak Allah'ın dışında her şeye tapar hale gelmiştir. ALLAH'ın özelliklerini, bazı insanlara veya nesnelere yükleyerek onlardan meded umanlar, kendisini ilah yerine koyanlar ve bu ilahlık iddiasında bulunanları destekleyenler, kadını bir meta haline getirenler, hayatı sadece oyun ve eğlence olarak görenler, mazlum sırtına bir yük daha yükleyenler, fuhşiyatın had safhasında cambazlık yapanlar, faizi, içkiyi, kumarı hayat tarzı olarak görenler tıpkı geçmiş peygamberler zamanındaki cahiliye devrinin insanları gibi “esfel-i safiline” düşmüştür.

كَيْلِفَ آسَ كَفَسَ أَهْ أَنْ دَدَرَ مُمْثٌ

“Sonra onu esfel-i safiline (aşağıların aşağısına) çevirdik.” (5)

Özümüze kavuşmamız ve bunca nimeti hak etmemiz, kendi değerlerimize kavuşmamız için sadece bir tek olan Alemlerin Rabbine dönmemiz ile gerçekleşecektir.

Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

4 - (Sahihu'l-Buhariennikahbab 36; sünnenüEbi Davud K. En- Talak .bab 323)

5 - (Tin 5)

Fıtır Sadakası

Halid EYMEN

iletişim

halideymen@fecrdergisi.com

Hamd bizleri eşşeraful mahlukat olarak yaratan, bizi muhatap kabul ederek kitabını gönderen, bizi vahyiyle ve mutlak bilgisiyile şereflendiren âlemlerin Rabbine aittir. Salât u selâm kulluk örneğimiz, sevgili Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (aleyhissalatuvesselem)'a ve O'nun pak ashabi üzerine olsun.

Fıtır Sadakası, Ramazan'ı şerifin sonuna yetişen ve asli ihtiyaçları dışında (bir günlük yiyeceğe) sahip olan her Müslümanın üzerine vacip olan sadakadır. Buna yalnız "fitre" de denilmektedir.

Nitekim Allah Rasulünden (aleyhissalatuvesselem) şöyle buyrulmuştur;

"Hz. Peygamber fıtır sadakasını 1 sâ' (ölçek) hurma ve 1 sâ' arpa olmak üzere köle, erkek, kadın, küçük ve büyüklere farz kılmış ve insanlar (bayram) namazına çıkmadan önce verilmesini emretmiştir." (1)

Fıtır Sadakası ne zaman vacip olur?

Cumhur ulemaya göre Fıtır Sadakası, Ramazan Bayramından önce verilmesi ile vacip olur. Ve bir özür bulunmaksızın bayramdan sonraya tehir edilmesi o kişiye günah olur. Bu borcunu ödemeli ve Allah Tealâdan istiğfarda bulunmalı ve nedamet (pişmanlık) duymalıdır.

Fıtır Sadakasının vacip olan miktarı ne kadardır?

Hadislerde sadaka-i fıtırın miktarı, arpa, hurma veya üzümünden bir sâ' (yaklaşık 2.917 gram) buğdaydan yarım sâ' olarak belirlenmiştir. Sadaka-i fıtırın bu sayılan maddelerden belirlenmesi, o günkü toplumun ekonomik şartları ve beslenme alışkanlıklarından kaynaklanmaktadır. Hz. Peygamber aleyhissalam ve sahabe dönemindeki uygulamalar dikkate alındığında, sadaka-i fıtır miktarı ile bir fakirin, içinde yaşadığı toplumdaki orta hâlli bir ailenin hayat standardına göre bir günlük yiyeceğinin karşılanması hedeflendiği anlaşılmaktadır.

Buna göre günümüzde sadaka-i fıtır, bir kişinin bir günlük normal gıda ihtiyacını karşılayacak miktar, aynı gıda yardımı olarak verilebileceği gibi, bunun değerinde nakit de verilebilir. Ancak fakirin yararına olanı tercih etmek daha uygundur. İbn Teymiyye bu konuda orta yolu tutarak der ki; Burada maslahata göre hareket edilir. Yiyecek gerekiyorsa yiyecek, nakit gerekiyorsa nakit olarak verilir. Fakat aslolan nass'tır ve hadiste yiyecek ile kayıtlandırılmıştır. Nakit ile vermek bir fetvadır bu yüzden saklanabilecek yiyeceklerden vermek en güzeldir.

Kişi kimler adına Fıtır Sadakası verir?

Kendisine fitre vacip olan kişi, hem kendi nefsi için, hemde fakir olan bunak veya deli veya küçük evladı için ve hizmetinde bulunan köle veya cariyesi için fıtır sadakası vermekle mükelleftir. Eğer küçük çocuklarının malı varsa Ebu Hanife ve Ebu Yusuf'a göre kişi, onların fitresini onların mallarından öder.

Kişi kimlerin adına Fıtır Sadakası vermez?

Bir kimse kendi hanımının malı var ise ve büyük akıllı olan evladının ve anne babasının fıtır sadakasını vermekle mükellef olmaz. Çünkü bunlardan her biri kendi nefsinde tam bir velayete sahip, malında müstekillen tasarruf hakkına sahiptir. Bu bakımdan her biri nisabmiktarınca mala sahip ise kendi malından vermesi lazım gelir. Tabi kişi hayır yapmak isterse eşinin ve büyük oğlunun fitresini onlardan izin alarak kendi malından ödeyebilir.

Kişi Fitre Sadakasını kimlere verebilir ve kimlere veremez?

Kendisine Fitre vacip olan kişiracih (tercih) edilen görüşe göre, fakirlere ve miskinlere vermelidir. Diğer kısımlardan olan yani zekat verilebilen; mücahid, yolda kalmış kişi, kalpleri ısıdırılmak istenenler ve sair onlara veremez. Her ne kadar bu konuda görüş varsa da tercih edilmemiştir.

Kişi kendi Fitresini fakir olan hanımına veya babasına veya oğluna veremez çünkü onlara bakmakla mükelleftir. Ve bunun yanı sıra İmam Ebu Yusuf'a ve İmam Şafii'ye göre fakir olan gayrimüslimlere de fitre verilemez. Allahu Alem.

Allahu Teala bizleri İslam'ı hakkıyla hayatına tatbik eden, bütün küfür ve batıl dinlerden de içtinab eden kullarından eylesin. Doğrular Allah'tan, yanlışlar bizlerin elleriyle yaptıklarındandır. Selam hidayeti arayanlara ve hidayet üzerine olanlara olsun.

1 - (Buhârî, Zekât, 76; Müslim, Zekât, 12.)

BİN AYDAN HAYIRLI OLAN GECE “KADİR GECESİ”

Zeyd ENFAL
İletişim
zeydenfal@fecrdergisi.

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam
Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v
üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolu-
nu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid
kullarının üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ * تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا يَأْتِنُ
رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ * سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

“Şüphesiz ki biz O’nu (Kur’ân’ı) Kadir Gece-
si’nde indirdik. Kadir Gecesi’nin ne olduğunu
bilir misin? Kadir Gecesi bin aydan hayırlıdır.
O gece melekler ve Ruh, Rablarının izniyle her
emir (iş, durum, hüküm ve takdir) ile inerler.
O gece, fecir doğuncaya kadar bir selâmdır.”
(1)

«Kim inanarak ve karşılığını yalnız Cenâb-ı
Hak’tan bekleyerek Kadir Gecesi kalkıp ibâ-
det ederse, geçmiş günahları (kul hakkı hariç
olmak üzere) bağışlanır.»(2)

Alemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala,
biz kullarına karşı çok merhametli olup, bizlere
kendisinin rızasını kazanmak için her daim fırsatlar
sunmuştur. Bu fırsatlardan biri de Allah’ın bize tak-
dir etmiş olduğu bulunduğumuz ay olan Ramazan
ayıdır.

Ramazan ayı, kendisine ciltlerce kitaplar da yazılsa,
bu ayın hikmeti için günlerce veya aylarca seminer-
ler yapılsa yine de Ramazan ayının hikmeti, onun
bereketi ve bizler için nasıl bir rahmet olduğu anla-
tılmaz, anlatılamaz.

Kullarına o denli Ğaffur olan o denli merhamet
sahibi olan Rabbimiz, şeytanların ve azgın cinle-
rin zincirlenip bağlanıldığı, Cehennem kapılarının
kapatılıp Cennet kapılarının ardına kadar açıldığı
ve en önemlisi Cehennemden kulların azat edildiği
Ramazan ayını, bizlere bahşetmiştir. Nitekim bu
ayda ademoğlu, Cehennem azabından kurtulma ve
Rahman’ın rızasını kazanma gibi eşsiz bir nimete
erişebilir.

1 - (Kadir suresi 1 / 5)

2 - (Buhari, İman: 25; Müslim, Müsafirin: 173, 176;
Ebu Davud, Ramazan: 1; Tirmizi,)

Yazımızın başından beridir rahmetine dikkat çektiğimiz Rabbimiz, düşündüğümüzün de ötesinde bir merhamete sahiptir. Alemlerin Rabbi olan Allah Subhanehu ve Teala, bu denli hikmetli olan bu denli bizlerin kurtuluşu için hazırlanan Ramazan ayının içerisine bir de bir gece eklemiştir ki ne şimdi yazacaklarımız ne de yazılmış veya yazılacak olan yazılar bu gecenin bereketini, bu gecenin azametini anlatabilir. Ayette geçen ifade ile o gece, içerisinde kadir gecesinin bulunmadığı bin aydan hayırlı olan Kadir Gecesi'dir.

Alimler, Kadir Gecesi'nin birtakım alâmetlerini tespit edip belirlemişlerdir. Şöyle ki: O gece daha çok rahmet anlamında yağmur yağar, O gecenin sabahı havada bulut, sis ve benzeri şey olmaz; güneş net ve pırıl pırıl ışıldar. O geceyi ibâdetle geçirenlerin kalbinde ferahlık ve yatışkanlık hissedilir. O geceyi ihya eden Mü'min'lerin mal ve ömürlerinde feyiz ve bereket alâmeti görülür. Ve bunlar gibi insan için nice hayırlı ve bereketli olan alametler. Şüphesiz insan sadece bu belirlenmiş olan alametleri bir idrak etse ki sadece bu alametlerle sınırlı olmayan bir geceden bahsediyoruz, Ramazan ayında Peygamber aleyhisselam gibi son on gün boyunca itikafa çekilir ve kendisini dünyadan yüz çevirip geceli gündüzlü Allah azze ve celle'ye ibadet eder.

Nitekim Rasulullah aleyhisselam;

«Şüphesiz ben (evimden) çıkıp size Kadir Gecesi'ni haber verecektim. Derken iki adamın çekişip sürtüşüğünü gördüm; o sebeple (hangi gece olduğuna dair bilgi) kaldırıldı. Umarım ki bu sizin için hayırlı olur. Artık siz onu Ramazan'ın son on gününde arayın.» (3)

Bu hadisle öğreniyoruz ki Kadir Gecesi Ramazanın son on gününde ve diğer bir hadiste tekli gecelerde gizletilmiştir. Bunun hikmeti olarak, Alimlerimiz şöyle cevaplamıştır: «Cenâb-ı Hak, na-sıl ki duâ ve dileklerin kabul saatini cuma gününde; Salât-i Vüstâ'yı beş vakit namaz arasında; İsm-i-Azam'ını, yani en yüce, en büyük ismini doksan dokuz ismi arasında; kendi hoşnutluğunu taât ve ibâdetler arasında gizleyip daha çok ibâdet ve taâtle meşgul olmamızı dilemişse feyiz, rahmet, selâmet ve bağışlanma dolu bu mübarek geceyi Ramazan ayında gizleyerek bu ayın bütün gecelerinin, hiç değilse son on gününün gecelerinin ihya edilmesini murad etmiştir. Bu dünyadaki tek amacı ibadet olan kullarını ibadete teşvik etmek için Rabbimiz azametli anları gizlemiştir çünkü hiç şüphesiz bu anlar belli olsaydı biz insanoğlu tembel olduğumuzdan sadece bu anlarda kalkıp ibadete koşardık. Tabii bu bir yorumdur en iyisini Allah azze ve celle bilir.

Peki, Allah Teala bizleri bu geceye eriştirince ne yapmamız gerekmektedir? Maalesef ki Peygamber aleyhisselam'ın yapmadığı ve bu sebepten ötürü dinimizde olmayan eklemeler yani İslam literatüründe "bid'at" dediğimiz ameller hiç şüphesiz Kadir Gecesinde de uygulanmaktadır. Oysa Rasulullah sallallahu aleyhivesellem, bu konuyu sadece bir hadisi ile bizlere açıklamıştır. Yani, bin rekat namaz, bilmem kaç bin tane zikir tarzı dinden uzak olan ama dinmiş gibi lanse edilen bid'atlar değil de

Tirmizi'de geçen bir hadis ile;

"Hz. Aişe validemiz, Kadir Gecesi'ne kavuştuğu takdirde nasıl duâedeceğini Resûlullah Efendimize sorar. Resûlullah aleyhisselam, Hz. Aişe'nin (r.a.) bu sorusunu şöyle cevaplamıştır: "De ki: Allah'ım! Şüphesiz sen affedensin, affetmeyi seversin; beni de affet!"

Evet, hadisten anlaşıldığı üzere toplumumuzda olan bid'at ibadetlerden ziyade ki bunlar tamamıyla insan vücuduna zarar veren, ibadetten soğutan ve Peygamber aleyhisselam'ın;

"kim bu dine sonradan bir şey eklerse o, ondan kabul olunmaz"

hadisi ile bu ibadetlerin bizlere fayda vermemekle beraber ayrıca zararının olacağını anlamaktayız. Peygamber Efendimizin Buhari'de geçen hadisinde bu gecenin belli olmadığı ve kesin bir tarih verilmediği bariz bir şekilde ortadadır ama toplumumuza baktığımız zaman her ne hikmetse! Haşa sanki Peygamberden daha önde olup ve Allah'ın kendisine nasip etmediği bu ilmi "kendisini bilmez" kimseler ve toplumumuz tarafından sadece basit bir kağıt parçasında yazan (Ramazan takviminden bahsediyorum) 27. Gece Kadir Gecesi'dir yazısı vallahi insanı hayrete düşürmüyor değil. Hadi baştaki Tağut olduğundan ve kendi çıkarı için böyle bir amelde bulunabilir. Ama can alıcı nokta, kendisini Müslüman olarak adlandırmış olan halk tarafından bu nasıl kabul edilebilir? İşte bu dine yapılan büyük zulümlerden bir tanesi de Peygamber aleyhisselam bile bilmediği bir gece hakkında "şu gecedir" denilip o söze icabet edilmesidir. Hadise tekrardan dönecek olursak demek ki Allah Azimüşşan, bizleri bu mübarek geceye ulaştırınca sadece yapacağımız; "De ki: Allah'ım! Şüphesiz sen affedensin, affetmeyi seversin; beni de affet!" zikrin-den başka bir şey değilmiş.

(Buhari, Leyletu'l-kadr: 4; İman: 36)

Peki, neden bu gecenin ismini Allah Teala “kadr” olarak takdir etmiştir?

Kadir suresinin ilk ayetinde geçen “enzelnahu” kelimesindeki “hu” Kuran’ı Kerim’e atıftır. Arapça-da cansız bir nesne için “ha” zamiri kullanılır. Oysa burada Allah azzevecelle “hu” kullanarak Kuran’ı Kerim’in canlı oluşuna dikkat çekmektedir. Ne demek istiyoruz? Yani, Furkan, sadece evlerimizin en güzel köşesinde asılı bir şekilde dursun diye veyahut ölülerimiz olunca okunsun diye gönderilmemiştir. Bilakis, Peygamber aleyhisselam’ın yaşamına baktığımızda Kur’an’ın Müslüman için bir hayat programı çizen, Müslümana, bir hayat nasıl yaşanmalı başlığı altında hayatına yön veren bir ilahi kitaptır. Nitekim Müslümanlar O’na sarılınca, hayatları düzene girer, başarıdan başarıya zaferden zafere koşarlar ki biz bunu sahabenin hayatında ve tabiinin hayatında görmekteyiz. Söylediklerimizi tam anlamıyla anlamak için sözü Kuran’a bırakalım;

Bakara Sûresi 185. âyette :

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ

O Ramazan ayı ki, içinde Kur’ân, insanlara doğru yolu gösterici ve doğru yolun; hakkı bâtıldan, doğruyu eğriden ayırtıcı belgeleri olarak indirildi...”

Demek ki, Kur’an’ı sadece bir kelimesine on sevap alınan bir ibadet olarak görmeyip aynı zamanda hayatımızın merkezi haline getirmeliyiz. İşte o zaman kurtuluşa erenlerle oluruz (inşaaallah).

Sorumuza dönecek olursak, alimlerimize göre bu geceye “Kadr” denilmesinin nedeni, bu gecenin diğer gecelere karşı azamet ve üstünlük arzetmesidir. Nitekim «falan adamın hükümdarın yanında kadri vardır» denilince, onun değeri, şerefi, İzzet ve itibarı vardır demektir. Ayrıca bu gecede işlenen sâlih amellerin Allah yanında ayrı bir yeri ve değeri, fazilet ve sevabı söz konusu olduğundan ona «Kadr» ismi verilmiştir.

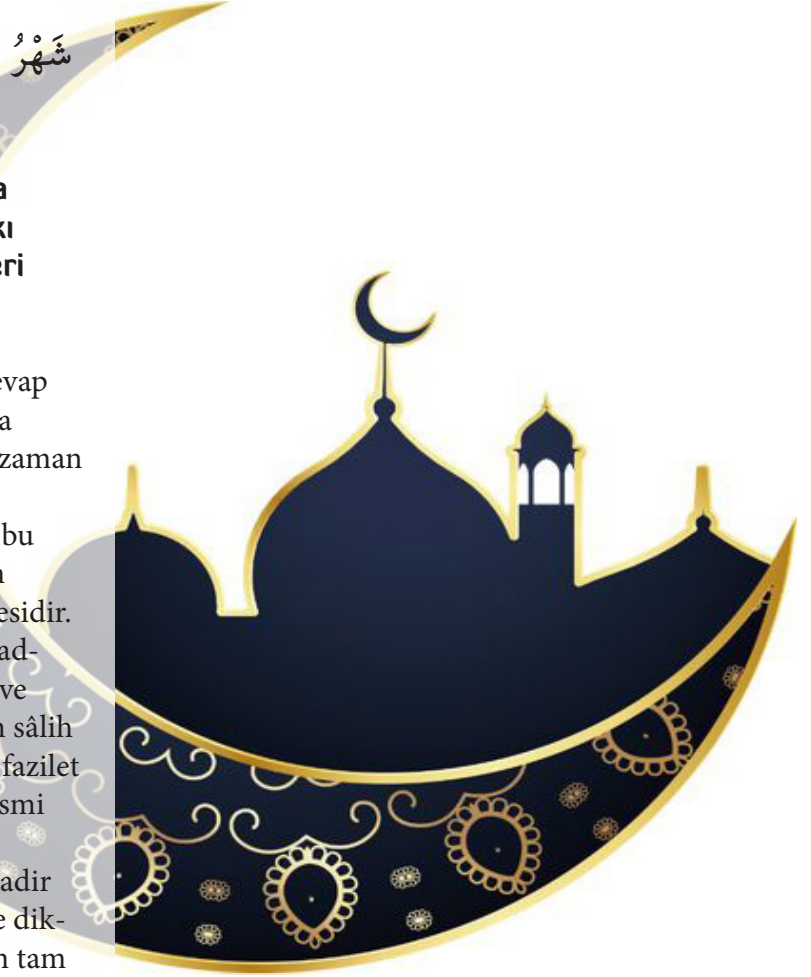
Son olarak, Kadir suresinin ikinci ayetinde; “Kadir Gecesi’nin ne olduğunu bilir misin?” cümlesine dikkat çekmek istiyorum. Bu tarz anlatım Kur’an’ın tam on üç yerinde yer almaktadır.

Buradaki amaç, bildirilen olayın azametine dikkat çekmek, insan ilminin bu azameti kavrayacak bir ilmi tespit etmek için yeterli olmadığını ve O ilme yalnız başına ulaşamayacağını göstermek içindir. Aslında, bu anlatımlar bir bakıma Allah Teala’nın bizlere öğretimidir.

Ve bu öğretimlerle ayetin anlatım tarzından bu gecenin nasıl hikmetli ve azametli bir olay olduğu ve zihinleri bu söylemle kendisi üzerine toplayıp, bu gecenin göz ardı edilmeden beklenilmesi ve yaşanması gerekmektedir.

Allah Subhanehu ve Teala, bizleri bu geceyi yaşayıp, hakkıyla eda eden kullarından eylesin.

Allahummeamin.

Ramazanı şerif ve müslüman

Abdulkerim SIDDİK

İletişim

abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

**Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam
Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v
üzerine, olsun.**

İslam'ın 5 temel esasından biri de Ramazan orucudur. Allah Resulu ve sahabeler Ramazan ayında nasıl amel ederdi ve şuan insanlarımız nasıl amel ediyor olabildiğince izah edelim inşallah...

Oruç, Arapçası savm vesiyâmdır. Savm kelimesi Arapçada "bir şeyden uzak durmak, bir şeye karşı kendini tutmak, engellemek" anlamında kullanılır. Farz olan oruç denince, Ramazan orucu kastedilir ve zaten tayin edilmiş, önceden belirlenmiş (muayyen) olan oruç da budur. Mazeretli veya mazeretsiz olarak tutulmadığı zaman, başka bir zaman kazâ edilmesi de aynı şekilde farzdır. Ramazanın başlangıcı ve bitimindeki temel kaide hadisi şerifte geçtiği gibi başlayıp biter. Hadisi şerifte şöyle geçer.

"Ramazan hilâlini görünce oruç tutunuz. Şevval hilâlini görünce de oruca son veriniz. Ramazanın başlangıcı bulutlu bir güne rastlarsa, Şâban'ı otuza tamamlayınız."

İbni Ömer'den (r.a.) rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"İslâm beş temel esas üzerine bina kılınmıştır: Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şahitlik etmek, namazı dosdoğru kılmak, zekâtı hakkıyla vermek, Allah'ın evi Kâbe'yi haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak." (1)

KARDEŞLER! Ramazan ayında orucu Allah Resulü nasıl geçirirdi, O'nun sahabeleri oruca ne şekilde niyet ederlerdi ve oruç onlar için ne ifade ederdi hep birlikte bakalım inşallah...

Bir rivayet göre, Hazret-i Hamza -radiyallahuanh- Uhud Harbi'ne giderken oruca niyetlenmişti. Şehîd olursam Rabbimin huzûruna oruçlu olarak çıkayım, diye düşünüyordu. Ve yine sahabelerden Ebu'd-Derdâ -radiyallahuanh- oruca ne kadar kıymet verdiğini ifade ederek şöyle buyurur: **"Üç haslet olmasaydı dünyada kalmak istemezdim. Alnımı yere koyarak gece-gündüz Yaratan'ıma secde etmek ve bu şekilde ebedî hayatıma hazırlanmak, günün en sıcak anlarında (oruç tutarak) susuzluğa katlanmak ve meyvenin iyisi seçildiği gibi sözlerin iyisini seçen kimselerle oturmak."**(2)

1 - (Buhârî, İmân 1, 2, Tefsîrusûre(2) 30; Müslim, İmân 19-22)

2 - (Münâvî, Feyzül-Kadîr, II, 11/1193)

Sıcak havalarda oruç tutarken sıcağı bahane ederek bulunduğu ortama rahatsızlık veren, orucu kendi nefsi için değil de sanki başkaları için tutuyormuşçasına İslam'ın ahlakı olmayan tutum ve davranışlarda bulunanlar, kendilerini sahabelerle kıyas yaptığında, sahabelerin oruç anlayışıyla kendi anlayışının birbirine hiç benzemediğini, hatta uzaktan ve yakından alakası dahi olmadığını görecektir.

Amaç Rıza-i ilahtır, amaç nefsi ıslaktır, amaç farzı yerine getirmektir, bunu da Allah Resulü ve sahibiler ne şekilde amel etmiş ise biz de aynı şekilde amel etmeye çalışacağız inşallah.

“Amellerin en faziletlisi, en zahmetlisidir.”

Buyurmuştur.

Sıcak günlerde oruç tutmanın karşılığını ise Hz.

EbûMûsâ'l-Eş'arî'den r.a. rivayet edilen bir Hadîs-i Şeriflerinde Peygamber efendimiz şöyle haber vermiş, böyle zor günlerde oruç tutan ümmetini şöyle müjdelemiştir:

“Hz. Allah, kendi Zât-ı Akdes'i üzerine hükmetti, kararlaştırdı ki: Kim, harâretli, çok sıcak bir günde Allah rızası için, nefsinin susuz bırakır oruç tutarsa, o kimseyi kıyâmet gününde suya kandırması İzzet ve Celâl sahibi olan Allah'a hak olur, (yani mutlaka o kulunu suya kandırır).”

Muhakkak ki zorluklar olacaktır ama şunun bilincine varmalıyız ki bu zorlukları birileri için değil bir tek olan Allah azze ve celle için yapmalıyız. İşte o zaman 5 temel kaydeden biri olan oruç ibadetini yerine getirmiş oluruz inşallah...

Sık sık hasta ve yaşlıları ziyaret eden Peygamber Efendimiz, Ramazan ayında bu ziyaretlerini sıklaştırırdı. Halk arasında hiçbir fark gözetmeksizin büyüğünden küçüğüne herkesle iç içe olur, yoksul aileleri ziyaret eder, dertlerine çözüm bulurdu. Sadece kendisi değil çevresindeki herkesi de bu yola sevk ederdi. Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (SAV)'e “Hangi sadaka daha faziletlidir?” diye sorulmuş. Efendimiz (SAV), “Ramazan ayında verilen sadaka” buyurmuş. Hz. Muhammed (SAV)'in vahiy katiplerinden olan Zeyd bin Sabit (r.a) Ramazan ayında verilen sadakanın ecri için:

“ Ey Zeyd! Verecek hiçbir şeyin yoksa bir parça ip ile dahi olsa halkla birlikte fitır sadakası ver!” (3) buyurmuştur.

Kardeşler Ramazan orucu,sabahtan akşama kadar yatarak zaman geçirilecek bir ibadet değildir. Ramazan

oruğu, akşamları sofrayı çeşitli yemekler çeşitli tatlılarla donatma ayı değildir. Ramazan ayı gerilim, kin, öfkesini başkalarından çıkarma değildir. Ramazan ayı, Allah'tan af dileme ayıdır, tövbe ayıdır, istiğfar ayıdır. Resulullah (s.a.v.): “Her şeyin bir kapısı vardır, ibadetin kapısı da oruçtur.” Demişdir. Bir başka hadisinde Resulullah (s.a.v.): “Allah-u Teala buyuruyor: “İnsanoğlunun oruç hariç bütün iyi amelleri kendisi içindir; ama oruç benim içindir ve ben mükafatını vereceğim.”Allah azze ve celle bizleri, O'nun Resulü Hz. Muhammed (sav) ve sahabeleri gibi Ramazan orucunu anlayıp, onlar gibi ibadet eden kullarından eylesin.

AllahummeAmin.

3 - Taberani,5,123)

HZ. EBU BEKİR'İN SİDDİK LAKABINI ALMASI

Ali MARUF

İletişim

alimaruf@fecrdergisi.com

HZ. Ebubekir'in sadakatine örnek olabilecek en önemli, misal hiç şüphesiz İsrâ ve Miraç hadisesindeki tutumudur. Nübüvvetin 11. yılında Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, bir iltifat-ı Rabbaniye muhatap alınarak amcasının kızı Ümmühanî'nin evinde uyurken Cebrail aleyhisselam tarafından uyandırılır ve getirilen Burak adlı binek ile ilk önce Kudü'se Mescid-i Aksâ'ya oradan da semalara, yaratılmışların varacağı son sınır olan Sidret-ül Münteha'ya götürülür. İsrâ suresinin ilk ayetinde anlatıldığı gibi, onlarca ayetin güzelliğe muhatap olarak döner ve geri gelir. Sabah olunca Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, başından geçenleri ilk olarak Ümmühanî'ye anlatır. Ümmühanî validemiz hayranlıkla dinler ama amcasının oğlu olan Efendimize bunları kimselere anlatma diyerek ricada bulur. Çünkü anlatılanlar ancak iman edenlerin kabul edebileceği şeylerdir. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, evden ayrılır Kabe'ye doğru yürür o anda karşısına Ebu Cehil çıkar. Ebu Cehil, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in çok düşünceli olduğunu görünce halini sormaya

başlar, yüreğinde fırtınalar kopan Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, başından geçenleri anlatır. Ebu Cehil kendi kendine sevinir ve der ki; "Yıllardır biz Muhammed'in mecnun olduğunu söylüyorduk kimseler bize inanmıyordu şimdi Muhammed öyle şeyler anlatıyor ki Mekkeliler duysa bizi tasdik edecekler." Bu sevinçle Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'e; Ey Muhammed şimdi ben Mekkelileri toplasam biraz önce bana anlattıklarını onlara anlatır mısın? Der. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, evet anlatırım der. Ebu Cehil sevinçle Mekkelileri toplar ve Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem başlar anlatmaya. Mekkeliler, büyük bir heyecan ve merakla anlatılanları dinlerler. Sonra bazı sorular sorarlar, Efendimiz de bütün sorulara tek tek cevaplar verir. Kudüs'ü, Mescidi Aksâ'yı en ince detaylarına kadar anlatır. Oralari bilenler bu bilgilerin doğru olduklarını anlarlar ama bilmeyenler Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'i haşa mecnunlukla itham etmeye başlarlar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, onlara birkaç gün sonra şehre girecek olan kervanlarını bile söyler. O kervanın önünde olan siyah deveden hatta devenin üstündeki su tulumundan bile bahseder. Ama inmayan müşrikler, anlatılan Miraç hadisesiyleellerine çok iyi bir fırsat geçtiğini zannederler ve Ebu Cehil der ki, Ebu Bekir'in yanına gelin gidelim. O akıllı bir adamdır, böyle şeylere inanmaz. Eğer onu Muhammed'den ayırırsak bu iş tamamdır. O karşı çıkarsa, onun vesilesi ile iman edenlerin hepsi karşı çıkacaktır. bu umutla HZ. Ebu Bekir'in yanına giderler. HZ. Ebu Bekir Miraç hadisesinden bir haberdirdi. Mesele kendisine anlatılır ve sadakat abidesi der ki; "Bunları o mu yani HZ. Peygamber mi söylüyor?" "Evet" derler. İşte can alıcı nokta burası, ağızından dökülen şu cevaba bir bakın. "O söylüyorsa doğrudur" işte sadakat budur, O söylüyorsa ne söylerse söyleyin kesinlikle doğrudur diyebilmek insanı sadık yapar. HZ. Ebubekir, sadakatin ne demek olduğunu bilmeyen, o kara yüzlü adamlara şunu söyler; "Siz onun bir gecede Kudü'se oradan semalara gittiğini inanmıyorsunuz ama ben ona her gün semâdan vahiy geldiğine inanıyorum da onun semalara çıktığını mı inanmayacağım vallahi ne diyorsa ben hepsini kabul ediyorum, hepsine inanıyorum". İşte teslim olmak, gözü kapalı bir şekilde Allah Resulü'ne iman etmek budur. Sadık olmanın gereği budur. Bu konuşmaları Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem duyunca, hazreti Ebu Bekir'in sadakatini onaylayacak ve ona Sıddık lakabını verecek ve artık O, kıyamete kadar Ebubekir Sıddık diye anılacaktı.

'EL-LATİF'

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Gözler O’nu idrak edip kuşatamaz. O ise tüm gözleri kuşatmıştır. O, (lütuf ve ihsan sahibi, en küçük şeylere ilmiyle nüfuz edip haberdar olan) El-Latif, (her şeyden haberdar olan) El-Habîr’dir.” (En’âm 103)

El- Latif, enzor işleri tüm incelikleri ile bilen ve varlıklara işlerini gizli yollarla, kibarlık ve yumuşaklıkla onlara ulaştırıp ihtiyaçlarını karşılayandır.

El- Latif ismi, Kur’an’ı Kerim’de 7 defa geçmektedir. El Hattabi der ki: El- Latif, bilmedikleri yönden kullarına lütuflarda ve iyiliklerde bulunan, onlara düşünmedikleri yönden yararlar sağlayandır. Bazı kimseler ise El- Latif ismini; “Keyfiyeti idrak edilmeyen,gizli olan” şeklinde tanımlamışlardır.

Allah azzevecelle Kuran’ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır;

“Allah, kullarına karşı latiftir. Dilediğini rızıklandırır. O, (güç ve kuvvet sahibi olan) El-Kaviy, (izzet sahibi, her şeyi mağlup eden) El-Azîz’dir.”

Rasulullah aleyhisselam şöyle buyuruyor; “Allah Mümin kimseye, ancak onun için hayır olacak bir hüküm verir: Ona memnun olacağı bir şey isabet ederse,şükreder. Bu onun için hayır olur. Zarar isabet ederse,sabreder. Bu da onun için hayr olur.”

(Müslim Zühd 64(2999); İmam Ahmed,Müsned)
Bu hadisi şerifte, hüküm her iki şekilde de, Mümin kimseye ALLAH cc tarafından verilen bir lütuftur. Kulların başına musibetlerin gelmesi ve musibetlerden aklının tahayyül edemediği şekilde kurtulması ancak Allah’ın El-Latifism-i şerifinin tecellisi gereği Allah’ın bir lütfudur.

Buna örnek olarak insanların en güzeli, yakışıklısı, babası,dedesi, atası, Peygamberlik şerefine nail olan, Hz.YUSUF aleyhisselam’dır. Daha çocukken başına gelen annesinin vefatı, kardeşlerinin ihaneti, kuyuda yalnız kalması, tüccarların eline düşmesi, kralın hanımının kendisine iftirası ve zindana atılmasına rağmen bu denli sebat göstermesi ve bu sabırdan dolayı her şeyin açığa çıkması ancak ve ancak El- Latif olan Rabbimizin lütfu sonucunda gerçekleşmişti. Empati kurmak gerekirse başa gelen musibetlere insanın ne aklı erer nede kalbi bu durumdan kurtulmaya yeterdi. İşte en zor işleri tüm incelikleri ile bilen ve varlıklara işlerini gizli yollarla, kibarlık ve yumuşaklıkla onlara ulaştırıp ihtiyaçlarını karşılayan El- Latif

isminin lütfudur.

Yine Hz.Adem aleyhisselam’ın Cennetteki ağaç ile imtihanı, İbrahim aleyhisselam’ın ateşe atılması, İsa aleyhisselam’ın başına gelenler, Musa aleyhisselam’ın daha çocukken yaşadığı sıkıntılar, peygamberlik safhasında başına gelenler ve en sonunda başından belli düşman olanın ibretlik ölümü. Hz. Peygamber’in yurdundan kovulması, kendi akrabaları ve kabilesi tarafından yalanlanması, birçok zahmetlere girmesi, aç kalması vs. insanoğlunun akli bu gibi meselelerin detayını ve hikmetini anlamayabilir fakat bunlar dış görünüşü ile sıkıntılı olan belalar gibi görünse de aslında bir başarıya, mutluluğa ve gayeye götüren El-Latif’in gizli yollarıdır.

İbn Kayyim, El- Latif isminin iki manada olduğunu belirtmiştir;

Birincisi: O her şeyden haberdardır. O’nun ilmi:sırları, gizli işleri ve kalplerin gizlediği işleri, gaybi konuları, meselelerin arka planlarını, her şeyin en ince ve gizli yönlerini kuşatır.

İkincisi:Kuluna ve dostuna karşı son derece lütuftardır. Ona ihsanda bulunur, lütfu ve ikramıyla onu kuşatır ve onu yüksek mertebelere eriştirir. Onu kolay olana yakınlaştırır ve zor olandan ise uzaklaştırır. Evet, biz Müslümanlar olarak tabiki de Allah’ın gözetiminde olduğumuz farkındayız. Lakin bazı unuttuğumuz meseleler vardır. Allah kalpte geçen her şeyin bildiğinin farkında olmamız ancak Allah ile aramızdaki bağa bağlıdır. O’na karşı gösterdiğimiz takva ölçüsü nispetindedir.

İbn Kayyim’in ikinci söylediği konu ise Allah’aiman etmiş kullara lütufta bulunması evveliyatında musibetlerin başa geldikten sonra ayaklarının sabit kalması sonucunda lütfu nail olma meselesi gerçekleşmektedir.

Selman SAMATYALI
selmansamatyali@fecrdergisi.com

Kur'an-ı kerim'in mucizesi

Muaz ALİMOĞLU
muazalimoğlu@fecrdergisi.com

YÜCE KİTABIMIZ KUR'AN- I KERİM'in 1400 yıl geçmesine rağmen hala güncel, geçerli ve bilime nasıl ışık tuttuğunu; dilimin döndüğü kadar anlatmaya çalışacağım inşAllah.

1950'li yıllarda Fransız bir deniz araştırmacısı olan KAPTAN JAK KUSTO, Atlas Okyanusu'nda araştırmalar yaparken; Atlas okyanusu ve Akdeniz'in birleştiği yerde sularının birbirine karışmadığını tespit ediyor. Sonra, Aden Körfezi ile Kızıldeniz'in birleştiği Mendep Boğazı'nda da suların birbirlerine karışmadığını tespit ediyor. Bu tespitler, bilim alanında büyük bir keşif olarak adlandırılırken ve bu insanlar sanki olmayan bir şeyleri bulmuş gibi övünürken; Yüce Kitabımız, denizlerin birleştiğini fakat sularının birbirlerine karışmadığını yaklaşık 1400 yıl önce bizlere Rahman suresi 19 ve 20. Ayetlerde bildirmiştir. Şüphesiz ALLAH cc, yarattığı ve yaptığı her şeyi bir sebebe bağlar. Şimdi bu suların birbirlerine karıştığını düşünelim, nasıl bir dünya olurdu? Muhtemelen tüm ekosistem yok olurdu. Peki, sular neden birbirlerine karışmıyorlar? Bu da evrendeki her şey gibi bir sebebe bağlıdır; Suların yoğunluk, ısı, tuzluluk gibi oranlarının farklılığından kaynaklanmaktadır. 1400 Yıl önce böyle bir araştırmanın mümkün olmadığı herkesin malumudur. Nasıl olurda okuma yazma bile bilmeyen bir insan böyle bir şeyi bilebilir. İşte kardeşlerim, bunlar; Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'in İlahi bir kitap olduğunu, mucize olduğunu ve geçerliliğini dünyanın sonuna kadar koruyacağını ispatıdır.

İslam, birçok konuda olduğu gibi denizlerle ilgili de

birçok bilgi veriyor bizlere. Buradaki amaç, kainatın sahibinin ne kadar yüce ne kadar sonsuz bilgi ve sonsuz kudret sahibi olduğunu göstererek; nimetlerini hatırlamamız ve hayatımızı sadece O'nun istediği şekilde idame etmemiz için verilen milyonlarca nimetten sadece bir kaçını unutmamamızdır.

FATR 12. AYET: "Şu iki çeşit su kütlesi birbirine eşit olamaz; birisi tatlıdır, susuzluğu giderir ve içimi güzeldir, ötekisi ise tuzlu ve acıdır. İkisinden de taze et yersiniz ve takı-nacağınız süs eşyaları çıkarırsınız. Gemilerin denizi yarararak gittiklerini görürsün ki bu da O'nun lütfuna nail olmanız ve O'na şükretmeniz içindir."

İBRAHİM 32. AYET: "Gökleri ve yeri yaratan, gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü türlü ürünler çıkaran Allah'tır; izni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize veren, nehirleri sizin için faydalı olacak şekilde yaratan O'dur."

NAHL 14. AYET: "Taze etinden yemeniz ve mücevherini çıkarıp takmanız için denizi hizmetinizi veren de O'dur. Gemilerin denizi yarararak gittiklerini görürsün ki, bu da O'nun lütfuna nail olmanız ve O'na şükretmeniz içindir."

İşte değerli kardeşlerim: Bu ayetler ALLAH cc un bize olan rahmetinin bir ispatıdır. Düşünüp, nimetlerini hatırlayalım ve O'na hamd edelim diye birçok ayet indirilmiştir.

İKİ ÖĞÜT

İslam ümmetinin geçmişinde Hakkı haykıran örnek şahsiyetler pek çoktur. Onlar Allah için öğüt vermek maksadıyla yolların başında durur, çeşitli yerlere gider, tercih ederlerdi. Şartlar ne olursa olsun yöneticilere nasihatlerini mutlaka ulaştırırlardı. Bunlara örnek olarak şu Hadise'yi zikretmek mümkündür:

Ata b. Rebah ile Emevi Halifesi Velid b. Abdülmelik hadisesin...

Anlatıldığına göre bir gün Velit b. Abdülmelik. Muhafızın a şöyle der: (kapıda bekle ve bir adam geçtiği zaman onu benimle konuşması için yanıma getir.) Bunun üzerine Velid b. Abdülmelik'in muhafızı, kapıda bir müddet bekler ve o sırada Ata b. Ebi rebah geçer. Tabiki muhafız, Ata'yı tanımamaktadır. Çünkü Ata, siyah, burnu iri bir zattı. Fakat zamanın efendisiydi. Muhafız, "Ey şeyh! Müminlerin Emir'i nin yanına gir. Çünkü o böyle emir verdi." der. Ata, Velid b. Abdülmelik'in yanına gider. Velid'in yanında Ömer Bin. Abdülaziz de bulunmaktadır. Ata, Velid'e yaklaşınca, "Selamünaleyküm ya velid" der. Velit muhafızına, -kızır "vay haline, ben sana benimle konuşup sohbet edecek bir adamı getirmeni Emre etmişim. Sen ise gidip öyle bir adam getirdin ki o bana Allah'ın benim için razı olduğu İsmi bile zikretmeye razı değil. (O bana "Selamünaleyküm eyvelid diyor, 'Selamünaleyküm ey müminlerin Emir'i Velid bin. Abdülmelik demiyor'. Bu defa muhafızı, Velid'e, "Bundan başka kimse geçmedi." Der. sonra Velit Ata'ya otur der. Ata oturur velid'e yönelir, onunla konuşmaya başlar, konuştuğu şeylerin bazıları şunlardır.

"Bana eriştiğine göre cehennemde bir vadi varmış, Onun adı hebeb miş, Allah bu vadiyi Zalim olan bütün yöneticiler için hazırlamış." Bunun üzerine Velit bayılıp kafası üzeri yere düşer. Ömer Bin Abdülaziz de "Ey Ata! Sen müminlerin emrini öldürdün." der. Ata, Ömer Bin Abdülaziz'in kolunu yakalayıp dehşetle sıkarak "Ey ömer! Mesele ciddi bir meseledir. Ciddi ol!" der. ve kalkıp gider. Ömer demiştir ki. "Bir sene Ata'nın sığıdığı yerin acısını hissettim."

Huteyt ez_ zeyyat ile Zalim Haccac arasındaki olay...

Huteyt _Ez Zeyyat, haccac'a getirilir. Haccac'ın yanına getirdiğinde Haccac, "Sen huteyt misin? der. O da Evet istediğini sor, şüphesiz Ben Kabe'de Hz İbrahim'in makamı yanında üç şey üzerine Allah'a söz verdim." Bu üç şey bunlardır"

1 Bana bir şey sorulduğunda mutlaka doğru söyleyeceğim.

2 Bir belaya düşürüldüğümde mutlaka sabredeceğim.

3 Sıhhat ve afiyet üzeri olursam mutlaka Rabbime şükür edeceğim.

Bunun üzerine haccac "Benim hakkımda ne dersin?" diye sorar. Huteyt "Şüphesiz Sen yeryüzündeki Allah'ın düşmanlarından birisin. Haramları işliyor ve ithamlarla insanları öldürüyorsun." cevabını verir. Huteyt'tin kaç yaşında biliyor musunuz? O onsekiz yaşında, kanı kaynayan bir gençtir. Evet onun damarlarında, Kazandaki suyun kaynaması gibi iman kaynıyordu ve böyle net konuşuyordu. Yine Haccac ona "Sen müminlerin Emir'i Abdülmelik b. Mervan hakkında ne dersin?" diye sorar. Huteyt onun Senden daha büyük mucrim olduğunu söylerim. Çünkü sen onun yaptığı yanlışlardan sadece bir tanesin. Cevabını verir. Haccac, "buna işkence yapın. Diye emreder. Huteyt'e işkence yapılır. İşkenceden etleri Paramparça olur. Etleri dökülmemesi için kamışları yarıp her tarafına bağlarlar, Böylece etlerini Paramparça ederler, fakat Huteyt sabreder, ağzından tek bir kelime dahi çıkmaz. Haccac'a bu can vermektedir. Denilince Haccac, "Çıkarın onu, çarşının ortasına atın der." Huteyt'tin arkadaşlarından iki kişi gelir ve ona, bir ihtiyacın var mı? Diye sorarlar. "Bir yudum su!" Diye cevap verir. Arkadaşları ona su getirir. Fakat Huteyt vefat eder. Evet onsekiz yaşındaki bu genç böyle Hakkı haykırmıştır Dinliyor musunuz?

Tevbe suresinin tefsiri

Şehid Abdullah azzam sayfa 521 522

Hikmetli yaratıklar (Develer)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

“Devenin nasıl yaratıldığına bakmazlar mı?” (Gaşiye 17)

Bu ayet hakkında İbn Kesir der ki; Allah Teâlâ, kullarına yüce kudretine delâlet eden yaratıklarına ibretle bakmalarını emrederek buyuruyor ki: «Onlar deveye bakmazlar mı, nasıl yaratılmıştır?»

Deveyaratılışı garîb, birleşimi acâib bir yaratıktır. O son derece güçlü kuvvetli, buna rağmen de ağır yükleri taşımak için yumuşak başlıdır. Zayıf ve küçük bir kılavuzun peşinde sürüklenir, eti yenir, yününden yararlanır, sütü içilir.

Deveye dikkat çekilmiş olmasının sebebi; Arapların hayvanlarının çoğunlukla deve olması nedeniyledir. Nitekim, Kâdî Şureyh şöyle derdi: Haydin çıkalım da deveye bakalım, nasıl yaratılmış? Göğü bakalım nasıl yükseltilmiş? Yani Aziz ve Celil olan Allah göğü yeryüzünden böyle muazzam bir şekilde nasıl yükseltilmiş? Devenin hörgücü depo gibidir günlerce bu depodaki rızıkla idare edebilir ve 3 hafta su içmeden yaşayabilir.

Ayakları geniştir, kumda batmadan koşabilir, göz kapaklarındaki kirpikler ağ gibidir en şiddetli kum fırtınalarında bile gözleri kum ile dolmaz, burnu öyle bir şekilde yaratılmıştır ki en korkunç fırtınalarda bile rahatça nefes alabilir, üst dudağı yanıktır bu da dikenli çöl bitkilerine kolayca yemesini sağlar, uzun boyludur yerden 3 metre yükseklikteki yaprakları bile

yemesine imkan tanır. Dizleri bir boynuz kadar sert ve kalın bir zardan oluşan nasırla kaplıdır. Bu nasırlar, deve kumlara yattığında onu aşırı sıcak olan zeminden ve yarılanmalardan korur. Kalın kürkü vesilesiyle yazın 50 dereceye varan sıcaklığa, kışınsa -50dereceye kadar ulaşan soğuğa dayanabilir. Ve daha bunlar gibi birçok özellik devenin vücudunda hatsız şekiller ve imkânlar düşünülebilirken hayatının devamı için en mükemmel sureti ve şekli vermek her şeyi bilen bir yaratıcının ilmini ispat eder. Mesele, devenin bütün özellikleri olmakla birlikte sadece ayakları atın ayakları gibi olsaydı çölde 1 kilometre bile gidemezdi. O zaman diğer özelliklerinin bir önemi kalır mıydı? Veya gözü ağıl olmasaydı fırtınalarda tek bir adım bile atabilir miydi? Dudakları yanık olmasa beslenebilir miydi? Görüldüğü gibi deveye en hikmetli özellikler verilmiştir. Sınırsız imkanları içinde en güzel sureti, en mükemmel vücudu vermeye yarattıklarına şekil veren ancak El-Musavvir olan Allah azzevecelle'nin işidir.

Bugün Allah'ın dinine yardım etmek; kadın, erkek ve çocuklardan ezilenleri kurtarmak için Müslümanların her zamankinden daha çok ahitleşmesi, akitleşmesi ve pekiştirilmiş yeminler ile birbiriyle işbirliği yapması gerekmektedir. Ancak bu şekilde dinin tamamı Allah'ın ve kelimesi de O'nun sevip razı olduğu şekilde en yüce olur.

Abdulkadir Bin Abdulaziz

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI
iletisim@fecrdergisi.com